

יום ב', ח' בשבט תשס"ב (21 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, ח' בשבט, בשנת **היום, ח' בשבט, בשנת תשט"ו (1955-5715), עצורי "עסק-הביש" - משה מרזוק ושמואל עזאר - הוצאו להורג במצרים.** השניים נעצרו על-ידי שרותי הבטחון המצריים לאחר שנחשפה רשת ריגול שהקים המודיעין הישראלי במצרים, ועשרות מחבריה – רובם פעילים בקהילה היהודית בקהיר ובאלכסנדריה – נעצרו כחצי שנה לפני-כן, ביולי 54'. רשת הריגול הישראלית נחשפה בעקבות מעצרו של 3 צעירים יהודים שהואשמו בהצתה של הספריה האמריקנית באלכסנדריה ב-14 ביולי 54' (י"ג תמוז). בעקבות חקירתם, נעצרו חברים נוספים ברשת, בתוכם מקס בנט – רב-סרן במודיעין הישראלי. התביעה המצרית טענה שבנט היה ראש רשת הריגול והמפעיל שלה מטעם המודיעין הישראלי. מקס בנט עונה קשות בכלא המצרי והתאבד ר"ל זמן קצר לאחר פתיחת המשפט. לאחר התאבדותו טענה העתונות המצרית שהרופא **ד"ר משה מרזוק** היה ראש הקבוצה הציונית בקהיר והמהנדס **שמואל עזאר** היה האחראי לרשת הריגול והחבלה באלכסנדריה. פעולות החבלה שביצעו חברי הרשת הישראלית במתקנים אנגליים ואמריקניים נועדו לסכל את ההסכם בין אנגליה למצרים לפינוי אזור הסואץ על-ידי האנגלים. פרשת הריגול בקהיר, שנודעה בישראל בשם **"העסק הביש"**, והוצאתם להורג של מרזוק ועזאר, חוללו בארץ סערה פוליטית קשה. שר הבטחון דאז, פינחס לבון, טען שלא ידע על הפעלת הרשת, ורה"מ דוד בן-גוריון תבע להקים וועדת חקירה לבירור האחריות הממלכתית למחדל בקהיר. [ישראל 50]

”...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע.” [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו **יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע** בתוך שאר חולי ישראל